

คำอ่านและที่มาของหน่วยผสมในภาษาไทย

นางเสาวรัตน์ คาราวงษ์

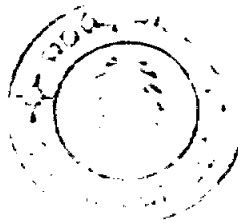
006253

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
แผนกวิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2517

THAI COMPLEX WORDS AND THE ORIGINS OF THEIR AFFIXES

Mrs. Sawarat Darawongse

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts
Department of the Thai Language
Graduate School
Chulalongkorn University

1974

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามระเบียบปริญญามหาบัณฑิต

สมาน อมาตย์

.....

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ชวรงค์ อมาตย์ ประธานกรรมการ

สมาน อมาตย์ กรรมการ

สมาน อมาตย์ กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา นาคสกุล

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : คำสอนและที่มาของหน่วยผสมในภาษาไทย
ชื่อ : นางสาวรัตน์ การวางษ์
แผนกวิชา : ภาษาไทย
ปีการศึกษา : 2516

บทคัดย่อ

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่อง ลักษณะ หน้าที่ ความหมาย และการสร้าง คำสอนในภาษาไทย พร้อมทั้งศึกษาเรื่อง ลักษณะ หน้าที่ ความหมาย ตลอดจนที่มาของ หน่วยผสมประเภทต่าง ๆ ข้อมูลที่นำมาศึกษานั้นเก็บรวบรวมจากตำราหลักภาษา พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 หนังสือวรรณคดีไทย เอกสารโบราณ ตลอดจน ภาษาพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันในกรุงเทพฯ

ผลการวิจัยได้เสนอเป็น 9 บท คือ บทที่หนึ่ง เป็นบทนำกล่าวถึงความจำเป็นมาของ ปัญหา ขอบเขตการวิจัย บทที่สอง กล่าวถึงคำจำกัดความของศัพท์เฉพาะและเครื่องหมาย ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ บทที่สาม กล่าวถึงลักษณะของคำสอนในภาษาไทยซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ คำสอนหน่วยอิสระและคำสอนหน่วยไม่อิสระ คำสอนหน่วยอิสระแบ่งได้ 3 ชนิด คือ คำสอนหน่วยผสมที่ไม่มี ความหมาย คำสอนหน่วยผสมที่มีนัยแห่งความหมาย และคำสอนหน่วยผสมที่มีความหมาย ส่วนคำสอนหน่วยไม่อิสระจะแบ่งได้ 2 ชนิด คือ คำสอนหน่วยไม่อิสระซ้ำรูปและคำสอนหน่วยไม่อิสระต่างรูป บทที่สี่ กล่าวถึงหน้าที่ของ คำสอนในภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยศึกษาเฉพาะหน้าที่ของคำสอนหน่วยอิสระและได้แบ่งเป็น 3 พวก คือ คำสอนชนิดซ้ำหน้าที่หน่วยคำมูลฐาน คำสอนชนิดเพิ่มหน้าที่หน่วยคำมูลฐานและ คำสอนชนิดเปลี่ยนหน้าที่หน่วยคำมูลฐาน ในการศึกษาเรื่องรูปลักษณะของหน่วยผสมซึ่ง เสนอไว้ในบทที่ห้า นั้น ได้แบ่งหน่วยผสมตามรูปลักษณะออกเป็น 2 พวก คือ หน่วยผสม- ต่างรูป และหน่วยผสมซ้ำรูป หน่วยผสมต่างรูปจำแนกตามลักษณะการผสมคำได้ 4 ชนิด คือ หน่วยหน้าศัพท์ หน่วยอุปสรรคคุณ หน่วยกลางศัพท์ และหน่วยท้ายศัพท์ ส่วนหน่วยผสม

คำรูปแบ่งได้เป็น 3 ชนิด คือ หน่วยผสมพยางค์เดี่ยวคำรูป หน่วยผสมสองพยางค์ซ้ำทั้งคำ และหน่วยผสมสองพยางค์ซ้ำที่ละพยางค์ บทที่หก กล่าวถึงหน้าที่ของหน่วยผสมและไ้แบ่ง หน่วยผสมตามหน้าที่เมื่อผสมคำเป็น 2 ชนิด คือ หน่วยผสมชนิดทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ และหน่วยผสมชนิดไม่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ บทที่เจ็ด ศึกษาเรื่องความหมายของหน่วย- ผสม และไ้แบ่งหน่วยผสมตามความหมายไว้ 2 ชนิด คือ หน่วยผสมชนิดคงความหมาย ของหน่วยคำมูลฐานและหน่วยผสมชนิดเปลี่ยนความหมายของหน่วยคำมูลฐาน ในเรื่องที่มา ของหน่วยผสมผู้วิจัยได้ศึกษาที่มาของหน่วยผสมไว้ในบทที่แปด และไ้แบ่งหน่วยผสมเป็น 2 พวก พวกหนึ่งเป็นหน่วยผสมภาษาไทย ซึ่งมีอยู่ 4 ชนิด คือ หน่วยผสมโบราณ หน่วย- ผสมชนิดเปลี่ยนรูปมาจากหน่วยคำอิสระ หน่วยผสมชนิดเปลี่ยนรูปมาจากคำซ้ำ และหน่วย ผสมชนิดเพิ่มเสียงหน่วยคำมูลฐาน ส่วนอีกพวกหนึ่งคือหน่วยผสมชนิดหน่วยคำยืมซึ่งมีอยู่ 3 ชนิด คือ หน่วยคำยืมจากภาษาบาลีและสันสกฤต หน่วยคำยืมจากภาษาเขมร และหน่วย คำยืมจากภาษาอังกฤษ บทที่เก้า สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ มีข้อเสนอ 2 ประการ คือ ให้นำวิธีการศึกษาคำผสมตามที่เสนอในวิทยานิพนธ์นี้ไปใช้ในการศึกษาคำประสม และ ผลที่ได้จากการศึกษานั้นอาจจะนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยนี้ประการหนึ่ง อีกประการ- หนึ่ง คือ การบัญญัติศัพท์ในภาษาไทยน่าจะให้นำวิธีการผสมคำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้.

THESIS TITLE : Thai Complex Words and The Origins of Their
Affixes.

NAME : Mrs. Sawarat Darawongse

DEPARTMENT : Thai Language

ACADEMIC YEAR : 1973

ABSTRACT

In this thesis, an attempt is made to study the formation and the function of Thai complex words and to find out the origins of their affixes. Collection of Thai complex words is from grammar texts, the Dictionary of The Royal Institute (1950), Thai literary works, ancient documents as well as from present-day spoken Bangkok dialect.

The study is presented in nine different chapters. Chapter I is an introduction stating the scope and purpose of the study. Chapter II deals with the definition of technical terms. Chapter III presents the formation and the classification of the complex words. They are classified as complex words with free stems and complex words with bound stems. Complex words with free stems have three kinds of affixes. They are meaningless affixes, lexical affixes and affixes which add the meaning to the stems. Complex words with bound stems are of two kinds. They are complex words with reduplicated bound forms and the ones with

different bound forms. With reference to their functions, Thai complex words with free stems are classified as complex words with the same function as their free stems, as complex words that add more functions to their stems and as complex words with functions different from their stems'. This is treated in Chapter IV. According to the study of forms, dealt with in Chapter V, Thai affixes can be classified into ones with the form different from their stems and ones with the same form as their stems, the former being prefixes; double prefixs, infixes and suffixes, the latter being reduplicated monosyllables and dissyllables. In Chapter VI Thai affixes are investigated according to their function and are classified as grammatical affixes and ungrammatical affixes. With reference to their meanings, Thai affixes are dealt with in Chapter VII and are classified as the affixes with the same meaning as their stems and the affixes with different meanings from their stems. In Chapter VIII Thai affixes are studied into their origins and are arranged into two groups. The first group consists of affixes from the Thai language sub-divided into ancient Thai affixes, affixes changed from free morphemes, affixes changed from reduplicated free stems and affixes changing the stems' form. The second group includes loan affixes from Pali and Sanskrit, and loan affixes from Khmer and from English. The last Chapter is a conclusion in which two recommendations are suggested for a further study. First, this method of investigation should be applied to the formation of Thai compound words and the results

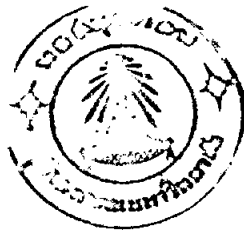
could be compared with the results of this thesis. Secondly, the work on coinage of Thai Nomenclatures should take an advantage of the findings on the formation of Thai complex words as collected in this study.

กิติกรรมประกาศ

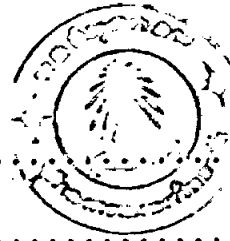
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ดร. กาญจนา นาคสกุล ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และควบคุมการวิจัย ที่ได้ให้ความช่วย
 เหลือเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ให้อำนาจใจ และให้คำแนะนำอันทรงคุณค่าตลอดเวลาทำการ
 วิจัย จนกระทั่งงานสำเร็จลงอย่างสมบูรณ์

นอกจากนี้ รองศาสตราจารย์ เบญจวรรณ สุนทรากุล อาจารย์ชั้นพิเศษ
 ดร. วิจินตน์ ภาณุพงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี แยมันคคา ได้กรุณาให้คำ
 แนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขสิ่งบกพร่องในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความ
 กรุณาของอาจารย์ทั้งสี่ท่าน เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้.

เสาวรัตน์ การวางษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิตติกรรมประกาศ	๙
รายการตารางประกอบ	๑๑
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 ความมุ่งหมายในการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง	4
1.5 วิธีดำเนินการคนควาและวิจัย	21
1.6 ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย	22
2. คำจำกัดความของศัพท์เฉพาะ อักษรย่อ และเครื่องหมายที่ใช้ใน- วิทยานิพนธ์	23
2.1 ศัพท์เฉพาะ	23
2.1.1 ประโยคเริ่ม	23
2.1.2 ประโยคไม่เริ่ม	23
2.1.3 หน่วยคำ	24
2.1.4 หน่วยคำอิสระ	24
2.1.5 หน่วยคำไม่อิสระ	25
2.1.6 หน่วยคำมูลฐาน	25

2.1.7	หน่วยผสม	26
2.1.8	หน่วยย่อยของหน่วยคำ	28
2.1.9	การผสมคำ	29
2.1.10	คำผสม	30
2.1.11	คำผสมหน่วยอิสระ	30
2.1.12	คำผสมหน่วยไม่อิสระ	31
2.1.13	คำผสมซ้ำหน้าที่หน่วยคำมูลฐาน	31
2.1.14	คำผสมชนิดเพิ่มหน้าที่ของหน่วยคำมูลฐาน	32
2.1.15	คำผสมชนิดเปลี่ยนหน้าที่ของหน่วยคำมูลฐาน	32
2.1.16	หน่วยผสมชนิดทำหน้าที่ทางไวยากรณ์	32
2.1.17	หน่วยผสมชนิดไม่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์	32
2.1.18	ความหมายประจำคำ	33
2.2	อักษรย่อ	33
2.3	เครื่องหมาย	34
2.3.1	เครื่องหมายทั่วไป	34
2.3.2	สัญลักษณ์	35
3.	ลักษณะคำผสมในภาษาไทย	37
3.1	คำผสมหน่วยอิสระ	37
3.1.1	คำผสมหน่วยผสมไม่มีความหมาย	37
3.1.1.1	คำผสมหน่วยหน้าศัพท์	38
3.1.1.2	คำผสมหน่วยอุปสรรค	60
3.1.1.3	คำผสมหน่วยกลางศัพท์	63
3.1.1.4	คำผสมหน่วยท้ายศัพท์	68

3.1.2	คำสอนหน่วยผสมที่มีนัยแห่งความหมาย	79
3.1.2.1	คำสอนหน่วยหน้าศัพท์	79
3.1.2.2	คำสอนหน่วยกลางศัพท์	86
3.1.3	คำสอนหน่วยผสมที่มีความหมาย	89
3.1.3.1	คำสอนหน่วยหน้าศัพท์	89
3.1.3.2	คำสอนหน่วยท้ายศัพท์	94
3.2	คำสอนหน่วยไม้อิสระ	102
3.2.1	คำสอนหน่วยไม้อิสระซ้ำรูป	102
3.2.1.1	คำสอนหน่วยไม้อิสระพยางค์เดี่ยวซ้ำรูป ..	103
3.2.1.2	คำสอนหน่วยไม้อิสระสองพยางค์ซ้ำทั้งคำ .	108
3.2.1.3	คำสอนหน่วยไม้อิสระสองพยางค์ซ้ำทีละ- พยางค์	109
3.2.2	คำสอนหน่วยไม้อิสระต่างรูป	110
3.2.2.1	คำสอนหน่วยไม้อิสระภาษาไทย	110
3.2.2.2	คำสอนหน่วยไม้อิสระประเภทหน่วยคำยืม .	117
3.2.2.3	คำสอนหน่วยไม้อิสระประเภทหน่วยผสม ..	119
4.	หน้าที่ของคำสอนในภาษาไทย	121
4.1	คำสอนชนิดซ้ำหน้าที่หน่วยคำมูลฐาน	133
4.1.1	คำนาม	133
4.1.2	คำสรรพนาม	137
4.1.3	คำกริยา	138
4.1.3.1	คำกริยาอาการ-กริยากรรม	139
4.1.3.2	คำกริยากรรม-กริยาพิกรกรรม	142

4.1.3.3	ค่ากริยาอาการ-กริยาอาการ-กริยาอาการ	144
4.1.3.4	ค่ากริยาอาการ	144
4.1.4	ค่าบุพบท	145
4.1.5	ค่าบอกเวลา	145
4.1.6	ค่ากริยาวิเศษณ์	147
4.1.7	ค่าบอกจำนวนนับ	148
4.1.8	ค่าลักษณนาม	148
4.2	คำสาสนชนิดเพิ่มหน้าที่ของหน่วยคำมูลฐาน	149
4.2.1	คำสาสนชนิดเพิ่มหน้าที่คำกริยาเป็นค่ากริยาอาการ-นาม	149
4.2.2	คำสาสนชนิดเพิ่มหน้าที่คำกริยาเป็นค่ากริยาอาการ- คุณศัพท์	150
4.2.3	คำสาสนชนิดเพิ่มหน้าที่คำกริยาเป็นค่ากริยาอาการ- คุณศัพท์	153
4.2.4	คำสาสนชนิดเพิ่มหน้าที่คำกริยาเป็นค่ากริยาอาการ-กริยา อาการ-คุณศัพท์	154
4.2.5	คำสาสนชนิดเพิ่มหน้าที่คำกริยาเป็นค่ากริยาอาการ- กริยาอาการ-คุณศัพท์	157
4.2.6	คำสาสนชนิดเพิ่มหน้าที่คำกริยาเป็นค่ากริยาอาการ- กริยาอาการ-กริยาอาการ-คุณศัพท์	157
4.2.7	คำสาสนชนิดเพิ่มหน้าที่คำกริยาเป็นค่ากริยาอาการ- กริยาวิเศษณ์-คุณศัพท์	158

4.2.8	คำผานชนิดเพิ่มหน้าที่คำกริยาเป็นคำกริยาอกรรม-กริยาสกรรม-กริยาวิเศษณ์-คุณศัพท์	161
4.2.9	คำผานชนิดเพิ่มหน้าที่คำกริยาเป็น คำกริยาสกรรม-กริยาทวิกรรม-กริยาวิเศษณ์-คุณศัพท์	162
4.3	คำผานชนิดเปลี่ยนหน้าที่ของหน่วยคำมูลฐาน	163
4.3.1	คำผานชนิดเปลี่ยนหน้าที่คำกริยาเป็นคำนาม	163
4.3.2	คำผานชนิดเปลี่ยนหน้าที่คำกริยาเป็นคำกริยาวิเศษณ์	166
4.3.3	คำผานชนิดเปลี่ยนหน้าที่คำกริยาเป็นคำพิเศษ	166
4.3.4	คำผานชนิดเปลี่ยนหน้าที่คำนามเป็นคำกริยา	167
4.3.5	คำผานชนิดเปลี่ยนหน้าที่คำนามเป็นคำกริยาวิเศษณ์ ..	168
4.3.6	คำผานชนิดเปลี่ยนหน้าที่คำนามเป็นคำกริยาวิเศษณ์-คุณศัพท์	169
4.3.7	คำผานชนิดเปลี่ยนหน้าที่คำนามเป็นคำกริยาอกรรม-กริยาวิเศษณ์-คุณศัพท์	170
5.	รูปลักษณะของหน่วยผาน	172
5.1	หน่วยผานทางรูป	172
5.1.1	หน่วยหน้าศัพท์	172
5.1.1.1	หน่วยหน้าศัพท์เสียงเดียว	172
5.1.1.2	หน่วยหน้าศัพท์พยางค์เดียว	173
5.1.1.3	หน่วยหน้าศัพท์ 2 และ 3 พยางค์	182
5.1.2	หน่วยอุปสรรค	186
5.1.2.1	หน่วยอุปสรรคพยางค์เดียว	187
5.1.2.2	หน่วยอุปสรรคสองพยางค์	188

5.1.3	หน่วยกลางศัพท์	188
5.1.3.1	หน่วยกลางศัพท์พยัญชนะเสียงเดียว	188
5.1.3.2	หน่วยกลางศัพท์เสียงอักษรเพิ่มพยางค์ ...	189
5.1.3.3	หน่วยกลางศัพท์พยางค์เดียวเพิ่มพยางค์ ..	190
5.1.4	หน่วยท้ายศัพท์	190
5.1.4.1	หน่วยท้ายศัพท์สระเสียงเดียว	190
5.1.4.2	หน่วยท้ายศัพท์พยัญชนะเสียงเดียว	191
5.1.4.3	หน่วยท้ายศัพท์พยางค์เดียว	191
5.1.4.4	หน่วยท้ายศัพท์สองพยางค์	195
5.1.4.5	หน่วยท้ายศัพท์เสริมสร้อย	195
5.2	หน่วยผสมซ้ำรูป	197
5.2.1	หน่วยผสมซ้ำรูปพยางค์เดียว	197
5.2.2	หน่วยผสมซ้ำรูปสองพยางค์	197
5.2.2.1	หน่วยผสมสองพยางค์ซ้ำทั้งคำ	197
5.2.2.2	หน่วยผสมสองพยางค์ซ้ำที่สระพยางค์	198
6.	หน้าที่ของหน่วยผสม	199
6.1	หน่วยผสมชนิดทำหน้าที่ทางไวยากรณ์	199
6.1.1	หน่วยผสมนาม	199
6.1.2	หน่วยผสมกริยา	211
6.1.3	หน่วยผสมกริยาวิเศษณ์	218
6.1.4	หน่วยผสมลักษณนาม	226
6.1.5	หน่วยผสมคุณศัพท์	228
6.1.6	หน่วยผสมพิเศษ	241

6.2	หน่วยผสมชนิดที่ไม่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์	241
6.2.1	หน่วยผสมนามชนิดไม่เปลี่ยนหน้าที่	241
6.2.2	หน่วยผสมสรรพนามชนิดไม่เปลี่ยนหน้าที่	249
6.2.3	หน่วยผสมกริยาชนิดไม่เปลี่ยนหน้าที่	251
6.2.4	หน่วยผสมกริยาวิเศษณ์ชนิดไม่เปลี่ยนหน้าที่	261
6.2.5	หน่วยผสมบุพบทชนิดไม่เปลี่ยนหน้าที่	272
6.2.6	หน่วยผสมลักษณนามชนิดไม่เปลี่ยนหน้าที่	274
6.2.7	หน่วยผสมบอกเวลาชนิดไม่เปลี่ยนหน้าที่	276
6.2.8	หน่วยผสมบอกจำนวนนับชนิดไม่เปลี่ยนหน้าที่	279
7.	ความหมายของหน่วยผสม	280
7.1	หน่วยผสมชนิดคงความหมายของหน่วยคำมูลฐาน	280
7.1.1	หน่วยผสมประกอบหน่วยคำมูลฐานข้อสัทว	280
7.1.2	หน่วยผสมประกอบหน่วยคำมูลฐานข้อพิช	282
7.1.3	หน่วยผสมประกอบหน่วยคำมูลฐานข้อคน	283
7.1.4	หน่วยผสมประกอบหน่วยคำมูลฐานข้อสถานที่ และสิ่งของ เครื่องใช้	284
7.1.5	หน่วยผสมประกอบหน่วยคำมูลฐานชนิดบอกกริยาอาการ และลักษณะ	286
7.2	หน่วยผสมชนิดเปลี่ยนความหมายของหน่วยคำมูลฐาน	294
7.2.1	หน่วยผสมชนิดกลับความ	294
7.2.2	หน่วยผสมบอกชื่อสถานที่และสิ่งของเครื่องใช้	294
7.2.3	หน่วยผสมบอกผู้แสดงอาการ	295

7.2.4	หน่วยผสมบอกชื่อผู้เกี่ยวข้อง	296
7.2.5	หน่วยผสมชนิดเพิ่มนำหนักแห่งความหมาย	297
7.2.6	หน่วยผสมกริยาการีต	297
7.2.7	หน่วยผสมเพิ่มความ	299
8.	ที่มาของหน่วยผสมในภาษาไทย	302
8.1	หน่วยผสมภาษาไทย	302
8.1.1	หน่วยผสมโบราณ	302
8.1.2	หน่วยผสมชนิดเปลี่ยนรูปมาจากหน่วยคำอิสระ	309
8.1.3	หน่วยผสมชนิดเปลี่ยนรูปมาจากคำซ้ำ	312
8.1.4	หน่วยผสมชนิดเพิ่มเสียงหน่วยคำมูลฐาน	315
8.2	หน่วยผสมชนิดหน่วยคำยืม	317
8.2.1	หน่วยคำยืมจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต	317
8.2.2	หน่วยคำยืมจากภาษาเขมร	330
8.2.3	หน่วยคำยืมจากภาษาอังกฤษ	339
9.	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	341
	บรรณานุกรม	378
	ภาคผนวก	381
	ประวัติการศึกษา	435

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
1.	หน่วยผสมนาม	208
2.	หน่วยผสมกริยา	216
3.	หน่วยผสมกริยาวิเศษณ์	224
4.	หน่วยผสมลักษณนาม	227
5.	หน่วยผสมคุณศัพท์	237
6.	หน่วยผสมนามชนิดคงหน้าและความหมาย	243
7.	หน่วยผสมนามชนิดคงหน้าแต่เปลี่ยนความหมาย	246
8.	หน่วยผสมสรรพนามชนิดไม่เปลี่ยนหน้า	250
9.	หน่วยผสมกริยาชนิดคงหน้าและความหมาย	252
10.	หน่วยผสมกริยาชนิดคงหน้าแต่เปลี่ยนความหมาย	258
11.	หน่วยผสมกริยาวิเศษณ์ชนิดคงหน้าและความหมาย	262
12.	หน่วยผสมกริยาวิเศษณ์ชนิดคงหน้าแต่เปลี่ยนความหมาย	269
13.	หน่วยผสมบุพบทชนิดไม่เปลี่ยนหน้า	273
14.	หน่วยผสมลักษณนามชนิดไม่เปลี่ยนหน้า	275
15.	หน่วยผสมบอกเวลาชนิดไม่เปลี่ยนหน้า	277
16.	หน่วยผสมบอกจำนวนนับชนิดไม่เปลี่ยนหน้า	279
17.	จำนวนหน่วยผสมชนิดคงความหมายของหน่วยคำมูลฐาน	293
18.	จำนวนหน่วยผสมชนิดเปลี่ยนความหมายของหน่วยคำมูลฐาน	301
19.	ลักษณะของคำผสมในภาษาไทย	344
20.	หน้าที่ของคำผสมในภาษาไทย	354
21.	รูปลักษณะของหน่วยผสมต่างรูป	360

ตารางที่	หน้า
22. รูปลักษณะของหน่วยผสมซ้ำรูป	362
23. หน่วยผสมชนิดทำหน้าที่ทางไวยากรณ์	364
24. หน่วยผสมชนิดไม่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์	368
25. หน่วยผสมชนิดคงความหมายของหน่วยคำมูลฐาน	370
26. หน่วยผสมชนิดเปลี่ยนความหมายของหน่วยคำมูลฐาน	372
27. ที่มาของหน่วยผสมในภาษาไทย	374